

— това е Небето, Марта — земята. Мария — това е висшето въ сърцето, Марта — низшето въ сърцето. Мария — то е висшето въ ума, теософитѣ го наричатъ висши манасъ, Марта — то е низшиятъ манасъ и т. н. Вие, като отидете въ вашитѣ домове — азъ ги виждамъ, тѣ сж, величествени — тогава кажете си: „Ела Марто, ела Марио, вие сте двѣ добри сестри. Христосъ, Той е висшияъ Духъ; висшиятъ принципъ. Ако Мария отговорѣше на Марта, трѣбваше да каже: „Чакай малко да послушамъ, послѣ ще ти помогна“. Христосъ говорѣше, затова Мария нищо не работѣше. Като се върнете сега въ къщи, ако се разсърдите, развикате, ще кажете: „Марто, знаешъ ли какво казва Учителтъ? Ти трѣбва да се подчинявашъ“. Мария трѣбва да бѣде благородна, деликатна, да говори сестрински да ѝ каже: „Чакай малко, сестро, азъ послѣ ще ти ожда въ услуга“. Така трѣбва да говори Мария. И когато сестра ѝ говори строснато, тя да каже: „Колко хубаво. колко приятно говоришъ!“ защото между благородното и неблагородното има извѣстна хармония, между любовта и умразата има сродство. Азъ ги знаа и двѣтѣ тия сестри. Но, който влѣзе между тѣхъ, тѣ отъ обичъ го задушватъ. Задушватъ го, а, като умре, казватъ: „Какво направихме!“ Но любовта казва: „Хайде да го възкрѣсимъ! Умразата казва: „Азъ ще го заровя“. — „Добрѣ“ казва любовта. Турятъ му прѣстъ, но послѣ дохожда любовта отгорѣ и като го напече, хопъ, изкочи — възкрѣсява го. Умразата и любовта постоянно работятъ въ свѣта, а вие имате толкова лошо мнение за умразата, за